

ПОРЖКА.

— Добъръ день и много здраве!
Кифличкитѣ сж корави,
Ама нишо — мама рече —
Тѣй ги печката изпече.

Послѣ мирно до вратата,
Съ шапка снета отъ главата,
Да се спра ми тя поржча
И подаръка да вржча.

А когато отъ ржцѣ ми
Нѣкой този даръ поеме,
Лакомо да не поглеждамъ,
Но очи си да навеждамъ.

Може — още тя ми каза,
Азъ и въ стаята да влѣза,
Стига, лелко, да желаетъ.
Какъ сме въ кжщи да узнаешъ.

Послѣ, много да не дрънкамъ,
Нито пѣкъ прѣзъ носъ да мѣнкамъ,
А така нѣ — мама вика —
Да говоря азъ съ прилика.

Сладко искашъ ли самичка
Да почерпишъ пѣкъ, — едничка
Азъ лъжичка да си взема,
Че отъ двѣ боли корема.

Ст. Чилингировъ